

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR“ ÉS A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET“ KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:

Megyeház.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadóhivatal:

Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, fűtőca 2 ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben hához küldve:

Egy évre . . . . . 5 frt — kr.
Félévre . . . . . 2 „ 50 „
Negyedévre . . . . . 1 „ 25 „

Hirdetési díj:

háromhasabos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár.

Nyitlter minden sor 10 kr.

Uj gyár.

Ezen cím alatt jelent meg lapunk 24-ik számában egy cikk, mely az Eperjesen létesítendő agyagmű-gyár eszméjével foglalkozott.

Mintan ezen vállalat mindinkább valószínűsítésére halad, vagy jobban mondva az illető alapítók e hó 5-én tartott értekezletükön ezen gyár létesítését tényleg elhatározták, időszerteük végük ezen vállalat életrevalóságáról egyet-mást elmondani.

Az agyag-ipar a magyar birodalomban egyik-másik tekintetben virágzónak mondható, a terjedt agyagrétegek folytán, melyek legtöbb vidéken bő mérvben kínálkoznak, ezen iparág azok közé tartozik, mely természeteivel mindenkor piacot talál ott, hol a tudomány és vegytan haladásával egyenlő lépést tartott, mindenkor a legjövődelműbb kereset-ágot képezett.

A tudomány, különösen pedig a technika és vegytan haladása az agyagműiparnak nevezetes fordulatot adott, és ezen ipart minden irányban tökéletesebbé tette.

Mi azelőtt egyesek titkát képezte, mely titok nagyban gátolta ezen ipar előmenetelét, az most közkinésessé vált.

Ezen titkok megszerzése azelőtt minden faze-kasnak drága pénzbe került, míg ma minden egyes ipar-iskola csekély pénzért nyíltan tanítja ezen fortélyokat és tudnivalókat.

Azonban dacára a tudomány által elért előnyöknek, ezen iparág virágzása a föld különféle orzágaiban — sőt némely ország egyes kerületeiben, még nagyon hátra van.

Francozia-, Angol-, és Németországok fogták fel ezen iparág nagy jelentőségét.

Különösen Németországban az, hol ezen iparág virágzása tetőpontján áll.

Sikerét e téren, szerencsés földrajzi fekvésének, földalkatának, a bő és kitűnő agyagrákományoknak, valamint a tudomány által támogatott, az ipar iránti éber szellemének és tevékenységének köszönheti.

Németország, valamint Francoziaország minden figyelemre méltó városában találunk ipartanodákat, hol a leendő szakember mellett főleg a munkás-

osztály nyeri kimivelődését és képzettségét következtében jelentékenyen segíti elő az ipar haladását.

Ezen gondolat kivitele végett konszortium alakult, mely feladatult tűzte ki magának, ezen ipar-ágot tanulmányozni és ha valóban életrevalónak találná, egy új gyárat létesíteni.

Mindenekelőtt a rendelkezésre álló agyagfajok a berlini „Chem. techn. Laboratorium“-nak lettek beküldve, vegyezzeti, valamint szaktechnikai próba végett.

A laboratórium véleménye oda szól, hogy a küldött fajok közül 5 faj nemcsak alkalmas, de kitűnő is, különféle agyagműtárgy gyártására, főleg pedig hályhaeserép, egyretű eserép, tűzálló téglá, alapeső, valamint terracotta díszek, egy faj pedig köedények gyártására is.

Az agyag jóságáról meglévő tehát győződve, két szakember választott s ki lett küldve, hogy ezen gyári ipar-ágot a külföldi híresebb gyárakban tanulmányozza.

Tanulmányozták ezen iparág egyes részeit, a németországi gyárak berendezését, az ottani munkarendszert, a használatban levő gépeket és segéd-eszközöket, nemkülönben azt is, hogy valjon jövődelmű és mennyire jövődelmű ezen iparág.

E két szakember hazatérte után f. hó 5-én értekezletre hívták össze az alapítók.

Ezen értekezleten a szakemberek minden irányban bő és feladatukat megoldó jelentésének meghallgatása, ugy szintén más tényező és kérdés megbeszélése, meggyőződte az értekezlet tagjait, hogy ezen ipar nálunk valóban életrevaló és jövődelmű is.

Nálunk ezen iparág nem áll azon magaslaton, a hol természetadta előnyeinél fogva állhatna. Pedig ezen iparág készítményei oly káposak, mint a napi kenyér.

Eltekintve az egyes téglagyáraktól, melyek szinte még csak első fejlődésben vannak, minálunk eddiglen mindössze 15 agyagműűrű gyár van, azok között 2 porcellán a többi meg kevés, közpészertű és rossz minőségű gyártmányt készít. Biztonsággal el lehet mondani, hogy hazánk, mely pedig bővel-

kedik jó nyers agyaganyagokban, ebbeli szükségletét részben osztrák, főleg azonban német piacról szerzi be.

Hány száz meg száz ezer forint vándorol ki ezen módon a külföldre.

Nem egyhamar található más iparág, mely változatosságában oly sokoldalúságot mutathat fel mint az agyagmű-ipar. Csak néhány főbb agyagmű készítményt emlíünk, ilyenek: a közöns. téglá, a tűzmentes téglá, a vakító és ürkökök, a járda és padló kövek, az egyretű házfedő eserép, a kályha eserép, a fürdőmedencének való eserép, az alag-, vízvezető-, keményesővek, a különféle terracotta nemek, faldíszletek, építészeti díszek, továbbá a közönséges fazekas edénytől kezdve, fel egész a legfinomabb köedény és porcellánig.

Már ezen felsorolt gyártmányok is mutatják, hogy mily nagy az ezekbeni szükséglet.

A nálunk tömegesen parlagon heverő agyagrákományok, és az ezen ipar gyártmányainak keresettségé azon gondolatra vezették városunk több tapasztalt férfait, hogy czélszerű volna egy agyagmű gyár létesítése.

Ennek folytán, ezen értekezlet elhatározta, hogy egy agyagmű- és kályha-gyár létesítésére részvénytársaságot alakít.

A részvény-tőke 80,000 frtban állapított meg, mely tőke beszerzése végett 800 darab 100 frtos részvény bocsájatik ki, ezen részvényekre azonban egyelőre, míg a gyár nagyobb lendületet nem vesz, csak 50% lesz befizetendő.

Az alapítók még az értekezleten tetemes részvényt jegyeztek, egyszersmind elhatározták, hogy a részvények hátralevő részét a közönségnek nyilvános aláírás alá bocsáják. A részvény-aláírás kezdete, ideje és tartalma, valamint az aláírásokat elfogadó helyek hírlapilag fognak közzétettni.

Mint minden iparnál, ugy az agyagmű iparnál is egyik iparág jövődelműbb a másiknál.

Igy például czélszerűtlen volna nálunk építészeti díszeket előállítani, vagy olvasztó edények és hasonló más tárgyak készítésével foglalkozni, mivel a szükséglet ezen tárgyakban igen csekély.

Hogy mily megfontolással kívánják kezelni az alapítók ezen ipar-ágot, ez evidens, mar az eddig

TÁRCZA.

Miért?

Ugyan miért hozott össze

A sors minket?

Miért hozta össze, miért

Szíveinket?

E két szívet, mely egymásért

Dobog, remeg,

És egymáson soha, soha

Nem pihen meg . . . . .

Tudni azt, hogy vágyva vágyol

Az ölembé,

És hidegen állni veled

Szemtől szembe .

Pokoli kín, nagy szenvedés

S mégis, mégis

Ép tán azért nincs oly boldog

Két teremtés.

Nandine.

— Beszély. Irta: R. P. O. —

— Vége. —

Hónapok mulottak már az előbbi események óta s most fényes palota helyett, egy egyszerű falusi szerény lakba térünk.

E lakot egy boldog házaspár lakja, körülvéve vig és egészséges szép gyermekektől.

Mihály a földműves már hat év óta el szerencsés frigyben Agnessel s ők még most is ugy szeretik egymást, mint házasságuk első napján; boldogságuk egét soha felleg nem borítá el, egymás kedvéért örömmel tetek meg mindent s e szép egyetértésben csekély vagyonkájuk is növekedésnek indult.

Mihály éppen a mezőre készült, midőn neje, a szép barna Agnes a szobába lépett, az ügyes

kis menyecske átkarolta dolozeg, szépen megiermett férjét s gyengéd hangon így szölt:

— Valami mondani valóm van édes Miskám.

— S mi volna ez asszony?

— Ah, a mi kedves urnóknak ma egész éjjel igen rosszul volt, nagyon félttem, hogy tán meg is hal.

— Bizony jó volna orvost hívni, mondá Mihály, de mikor ő mindig ellenezi ezt. A szegény jó teremtés pedig nem is fogja már sokáig huzni, most éppen az az idő van, mikor a mellbetegek leginkább halnak.

— Szegény asszony! szölt Ágnes, nagy fekete szeméből könnyei törölve.

— Azt tartom, folytatá — jó volna, ha befognál Miska, elhajtánál a gróf kastélyáig s elmondánál ott a méltóságos urnak mindent, ő bizonyára meg fog indulni.

— De hát, hogy tegyem azt Ágnes, mikor megígértük, hogy a titkot nem fedezzük fel senki előtt, a szerencsétlen grófnő aztán azt hinné, hogy megsokaltuk, hogy terhünkre van, pedig isten látja a lelkemet, nem bánám, ha egész életünk alatt itt maradna nálunk, hisz ő olyan jó, olyan kedves teremtés.

— Csak fogass Miskám, — mondá aggodalomteljesen a nő — menj, mondod neked: az ő perczei meg vannak számlálva, egész éjjel félre beszélt, egyre a férjével s fiával volt baja. Mártha néni gyógyfűves theái nem fognak rajta segíteni, nem hagyhatjuk őt továbbra úgy, aztán ha meghal, a gróf szemrehányásokkal illethetne minket, menj, menj Miska, addig én előkészítem őt a meglepetésre.

— Jó hát megyek.

Amint Ágnes magára maradt, halk léptekkel s visszatartott lélekzettel ment be a szobába, a hol a beteg urnó feküdt.

A kis szobában a szűzies ártatlanság jellege tünt fel, a fehérre meszelt falak, a fehér függönyök s a beteg fehér ágya jó benyomással voltak a belépőre.

A beteg nő, ki a fehér ágyban feküdt, nem volt más, mint Nandine grófnő, aki nagyon megváltozott; csak aranyzóka hullámos fűrtjeiről s kék, mélyen beesett szemének lázas fényéről ismerünk reá; arcának ígérő pirja eltűnt, élettelen s sápadt az most, szép kezei kiaszottan nyugszanak a fehér takarón.

Nandine, midőn túlesigázott férje őt elűzte magától, kétségbeesett állapotában lakosztályába tért, ott gyorsan letépte magáról a csillogó báloostumet, egyszerű ruhát öltött s aztán egész észrevétlenül hagyta el a kastélyt.

A szegény szerencsétlen nő maga sem tudta hová és merre vegye útját, első gondolata volt: magát valami uton-módon megölni, de minden ellene esküdt, a Duna is keményen be volt fagyva. Jó ideig barangolt a jéghideg éjben, míg egyszerre egy bérkocsit pillant meg s most egy új gondolat villant fel agyában, eszébe jutott tejnövére, Ágnes, ki gyermekkorai szeretett játszótársnője volt, tudta, hogy Ágnes férjével együtt igen szeretik őt s szívesen adnak majd neki menedéket néhány napra, míg elhatározza, miként fog büneiért vezekelni, hogy ne csak az egék Ura előtt, de egyszersmind e földön is bocsánatra tegye magát méltóvá.

Beült a bérkocsiba s elhajtattat a faluig, a hol tejnövére lakot, a falu bejáratánál leszállt a kocsiról s újból gyalog ment Ágnes lakáig.

Itt azonban összerokadt; a kínzó fájdalom, a sujtó csapások s a nagy hideg végleg kimeríték őt.

Kezdetben lázas rohamok lepték meg, aztán pedig az askór tünetei pusztították egészségét; már hónapok óta majdnem miudég az ágyhoz van szegény Nandine láncozva.

— Te vagy Ágnes? kérdé bágyadtan, amint szobája ajtaja feinyilt.

— En vagyok az, méltóságos grófnő.

Ágnes elkezdett aztán a betegnek Tibor grófról beszélni, hogy jó volna őt ide hivatni, hogy ő már rég megbocsátott neki, hogy keresi őt s tán már erre veszi az útját.

— Nem! nem Ágnes, — szabadkozék Nan-

mondottakból, de főleg azon határozatukból, hogy a gyár eleinte csak kályhák, kandallók, és takarékkonyha cserepek készítésével fog foglalkozni és csak lépésről-lépésre szándékozik más gyártmányok készítésébe fogni, milyenek a fűdöm-denczek tűz állóglák, alagesövek stb. stb.

Mi örvendetes tudomásul vesszük a gyár létrejöttét és előre is nagy sikert kívánunk a vállalatnak.

A tisztviselők miseriái.

Nálunk divat adóügyi miseriákról szólni, hosszabban beszélni; miért ne lehessen egyszerű kivételképpen a tisztviselők miseriáiról írni, hiszen van ott annyi anyag, hogy a Müller-testvérek tenta-készlete is ráeme.

A „Pesti Napló“ augusztus 7-iki számában megjelent egy avatott pennára valló cikk, mely kellő részletességgel tárgyalta a magyarhoni tisztviselők sanyarú s legkevésbé sem méltányolt helyzetét s igen figyelemre méltó módot javasolt a gyermeknevelési pótlék felállításával a proletarismus terjedésének megállítására.

Egy ízben megvontam már a párhuzamot a hadsereg tisztjei és a végzett jogász — a befejezett képzettségű kezdő államhivatalnok között, mert hisz a hadnagy éppen úgy van fenyes pályája kezdetén, mint az 500 frt évi fizetés és 100 frt lakbérrel javadalmazott tiszki aljegyző, adó- vagy számtiszt, vagy plane a közigazgatási gyakornok, kit most általános divat szerint tb. alszolgabírói címmel ruház föl a főispáni hatalom. A javadalmazás tekintetében tett összehasonlítás a polgári élet hátrányára út ki.

Igazán nem tudom, min kell inkább esudákozni, azon-e, hogy minden a körülményekkel számot vetni tudó intelligens ember — ha csak teheti — nem nevelteti gyermekét; vagy inkább azon, hogy a tisztviselők oly istenbeni megnyugvással, mondhatnám léhasággal viselik sorsukat, akár csak oly jó dolguk volna, mint a Biledulgerit pálmái árnyékában heverésző beduinoknak?

Nem mondom én, hogy az állam derűborura emelje tisztviselői fizetését; hogy tartson egy sereg lehűtöt, kinek teendője a hónap végén nyugtája megírásánál többre nem terjed; de ha az a kinevezett tisztviselő szerepkörét helyesen betölti, az illetet ne állítsa egy rangfokozat vagy díjazási foka a kőműves vagy ácslegényével — vagy éppen ezek alá, — kiknek mesterük munka id-jén 2 frt nap-számot fizet, holott a tizenket iskolát jó sikerrel végzett s tekintetes címmel ékeskedő irodai-, számla-, adóosztály és a többi dii minorum gentium évi fizetése napokra osztva 1 frt 30 krtól 2 frt-ig terjedő átlagot eredményez, fenne hirdetve: miképpen veszi hasznát nálunk az ember tanultságának!

Hogy a tisztviselők ama régiójában, hol a nagyságos címek kezdődnek, a mi sanyarú helyzetekkel, a mi jajjainkkal nem szoktak törődni, az ha nem is valami nagyon természetes, de érthető; ott az évi fizetés alapja 1500 frtnál kezdődik s megyen fölfelé az általunk csak madár-távlalattól szemlélhető Z ig. 1500 frtból tisztességesen

díne, — ne bántuk őt, bármilyenre is vágyódik lelkem utána. Oh! hisz ő férfi s nem képes sértést felejtani. Majd ha meghaltam, elmegy hozzá Ágnesem, megmondod neki, hogy szeretem, nagyon szeretem őt s hogy haldokolva, végső perczemben, is csak az ő bocsánatáért esdekeltem. Elmondhatod, hogy vétkeimért nagyon megbűnhődtem, de Isten megbocsátott, mert elvisz, fel magához és édes kis fiamhoz.

— Édes Ágnesem, te legtöbb jót követted el velem életemben, szeretettel s hűséggel ápoltad szerencsétlen tejnővered, itt ezeket a gyémántokat, mondá a grófnő, a kis asztalkán levő cassetre mutatva, fogsd el emlékül. A jó Isten is meg fog áldani s Mihályval mindég végtelenül boldogok lesztek, gyermekeitekben pedig, kiket jól neveltek, örömeiket fogjátok lelni.

Oh! milyen szép a ti házasságotok, hisz annak olyanok is kell lenni, két szerető szív, ha örök frigyre egyesül, csak egymás boldogításáért kell, hogy éljen. Oh! én nem lehettem ilyen boldog.

Nandine erőltlenül hanyatlott vissza párnáira, a beszéd kimeríté őt, halvány arcán piros foltok tündeztek fel, a halál rózsái, lélegzétvétele szakadozott volt.

Nandine esendes, jótékony álomba merült, amiből azonban a ház előtt megálló hiúto robozása riasztá fel.

— Ki az?! kiáltá felijedve.

— Nem mondtam, hogy a méltóságos gróf eljön? szolt Ágnes örömteljesen.

— A gróf? az nem lehet, — mondá csodálkozva Nandine s feltámaszkodott az ágyában s a következő pillanatban a váratlanul meglepő öröm ijedt sikolyával veté magát férje keblére.

— Tibor! Tibor! Ah! ez nem lehet való, ez csak álom, az ébrenlét nem teremthet számomra ily boldog pillanatot. Te — csakugyan te vagy? a te szemid ezek a bánatos szemek? a te arcod e tájdas halvány arc? megbocsátottál? oh! szólj — hadd halljam hangod édes csengését: méltónak tartasz a bocsánatra? méltónak, hogy kebledre ölelj? — Tibor! édes Tiborom! Látod, ama rémitő éj óta már nem vagyok Nandine, ama vig, könnyelmű gyermek, oh! azóta nő, asszony,

meg lehet élni, s ez elég; de ha valakit 3—4 gyermekkel áld meg az Isten s az illető véletlenül eperjesi adóhivatali ellenőr, vagy bártfai segédtelekkönyvezető, szeretném látni azt a vakmerő pénzügyi operációt, a mely 8—900 frt évi fizetésből tisztességes megélhetést, ruházódást s gyermeknevelést biztosítson; pedig a példaképen felhozott két állás betöltőtől elvárja a társadalmi, hogy a „tekintetes“ fogalmaknak megfelelőleg szerepljenek az életben; s hogy mit parancsol a gyermekek iránti kötelem, arra a feleletet azoktól várom, kiknek gyermekeik vannak!

Az aránytalanság a hadsereg tisztjei s a békés tisztviselők járulékaik között egy címmel sem kiáltóbb, mint a lakbérnél. Egy 800 frtos hivatalnok állás 150 frtyi lakbérrel van javadalmazva; hát ugyan melyik város az, nagy Magyarországon, hol a tisztviselő 150 frtért állásának megfelelő lakást talál? Sőt van rá eset, hogy a kisebb emporiumokra helyezett járás- és szolgabirosgok személyzete egyáltalában nem kap lakást és a szomszéd községből kénytelen a székelyre begyalogni, mert hisz „kinek nincsen lóva, gyalog jár az Pestre“ stb. Ezzel ellentétben a hadsereg tisztjei rangjukhoz illő szálláspénzt nyerne, mert a hadi kincstár irányukban itt legkevésbé sem fukar, pedig az azok által végzett munka, bizony-bizony mondom, még háború idején sem terhebb, a miért pedig külön pótlék is jár — mint a miénk, mely évről-évre január elsejétől december végéig az iróasztalhoz szegezve tartja az államnak 20—22 éves korától ott görnyedő napszámosát, ki saját szomorú praxisából tanulja meg a „Szózat“-nak reá alkalmazható ama passusát: „A nagy világon e kívül nincsen számodra hely, — áldjon vagy verjen sors keze, itt írnod s halnod kell.“

Annyi miseriánk illetően voltát nem fogja senki megváltoztatni akarom; erre vall legalább tisztviselőtársaim költői hallgatása. Ki beszéljen helyettük?! A Bosznia-ba kinevezett hóhértől felszólalást ez ügyben nem várhatok, mert az a „tiszt“- javadalmazás esekélye miatt éppen nem panaszkodhatik, lévén az ő fizetése éppen annyi, mint nálunk bármely tisztviselőé, azon kívül mellékjövdelem, mi az utóbbiaknál nincsen. Természetes, hogy oda sem pályázhat minden emberfia, nem minden végzett embernek van protekciója.

Kötelességemnek kártársaim s magam irányában teljesen megfelelőnek vélek, midőn ismételtlen föl hívom a tisztviselők figyelmét az ez ügybeni komoly agitációra s én hiszem, hogy a vállvetett munkakódás előbb-utóbb, de biztosan megtermi a gyümölcsöt.

B. I v a n.

Az ipartörvény végrehajtása.

A földművelés-, ipar- és kereskedelmi miniszter az új ipartörvény végrehajtása iránt kiadott „Általános rendeletet“ valamennyi törvényhatóságnak 39.266. sz. körlevel kíséretében küldötte meg, melyből közöljük a következőket:

„Azon gond és figyelem, melyet az egész

anya vagyok, azóta tudok komolyan gondolkozni, tudok sírni, könyörögni, imádkozni, hisz most nincs mellettem anya, nincs mellettem férj, aki kényeztetne, aki távollatana a komolyabb élet legkisebb árnyékától, nincs aki szeretné, dédelgetné, s elrontaná a gyermeket.

— Eljöttem Nandine, szolt a gróf a fájdalomtól lesújtottan, hogy megmondjam, miszerint megbocsátottam neked s elvigelek magammal, hogy szeresselek, hogy új és boldog életet kezdjünk. Nandine tagadólag ronta a fejét.

— Itt a levél, mely ártatlanságról szól, mondá a gróf oldalzsebéből egy levelet vonva elő.

Midőn eltűntél Nandine, néhány napra reá Civalgodes marquis lovagias elégtételt szolgáltatott nekem, háromszori golyóváltásra állottunk ki; a második golyó mindkettőnköt súlyosan sebesített meg, mindketten hónapokon át feküdtünk halálos küzdelmek között, s a különös végzet úgy akará, hogy ugyan egy időben üdüljünk fel betegségeinkből. Midőn a marquis egészségi állapota helyreállott némileg, vissza utazott Franciaországba. Elemenetele előtt ezen levelet küldé hozzám!

„Gróf úr! A halál megkegyelmezett siralmas életeteknek, s most bánatos érzelmekkel eltelten hagyom el az ön házját, hogy tökéletesen félre vonuljak a világtól, azonban mielőtt ezt teszem, nem mulaszthatom el még egyszer az ön bocsánatát kérni. Kettőnk vére némileg lemosta azon sértést a világ szemében, mit ön ellen elköveték, de kell, hogy annak emléke, ki elköltözött az élők sorából, kit mindketten szerettünk, tisztán és szentén éljen keblükben.

Gróf úr! nemesi becsületekre esküszöm, hogy amaz anyagi nő iránt csak magasztos érzelmeket tápláltam, nőmmé s nem kedvesemmé akartam őt tenni, eténye és becsülete szent és sérthetetlen volt előttem, s k-l hogy drága emléke mindkettőnk szívében szintén aként éljen. Áldás lengjen a szerencsétlen, de most megüdvözült porai felett, s ön gróf úr, bocsásson meg Civalgodes marquisnak.“

Oh igen Nandine, valamennyien azt hittük, hogy ön véget vetett életének, azóta folyton kerestük, sirattuk, anyja, Livia grófnő azóta gyászöntöst és fátlyót visel s elzárkózott termeibe nagy keservével.

ország és maga a törvényhozás a most életbelépő ipartörvényre fordított, az az általános óhaj, hogy az iparviszonyainkban s kivált a mesterségeknél most uralkodó szétfoslás, rendtelenség és elhagyottság összetartás, kellő rend és az érdekelt elemek alkalmas felbátorítása által helyettesíttessék, kötelességemmel teszi, hogy most, a törvény életbe lépése előtt különösen is felhívjam a törvényhatóságokat azon fontos teendőkre, melyekre első sorban e hatóságok általában és különösen az első fokú iparhatóságok hivatva lesznek.

A törvény a szükséges rend fentartása végett elrendeli, hogy a tanoncok felvétele a hatóságnál történjék, hogy a tanoncok mind az iskolában, mind a műhelyben hatósági közegek által is ellenőriztessenek, hogy a segédek munkaköveikkel elláttassanak, hogy a gyárak kellően megvizsgáltsanak, s hogy az iparosok minden fokú kategóriája (ön-ó iparos, segéd és tanonc) kellő lajstromokban folytonos világlátban tartassék.

A törvény az iparoselem ön-örzésének s művelődési fokának emelése czéljából elrendeli a tanonc-iskolák alkotását, a tanoncok iskoláztatását, meghonosítja a békeltető bizottságot, a hatóságok mellé iparos megbízottakat alkalmaz s az ipartestületek iránt intézkedik.

Műndezek az intézkedések csak akkor fognak kívánt sikerre vezetni, ha a hatóság magukkal az iparosokkal karöltve jó egyetértésben törekszik a törvény szavait és szellemét végrehajtani. Ha a hatóság akké jár el a törvény végrehajtásánál, hogy az iparos elemben szakértő tanácsadót talál, és viszont az iparosok a hatóságban ügyeik erélyes támogatóját: akkor a törvény szellemének megfelelően, valószínűleg a siker kedvező leend.

A testületek lesznek különösen hivatva a mesterséggel foglalkozó iparosok viszonyait fejleszteni. A törvényhozás nagyobb nyomatékokat kívánván működésüknek biztosítani, a testületeket hatósági teendőikkel ruházta fel. A testületek létesítése és működésük elősegítése képezte tehát a hatóságok egyik kiváló gondját, nemcsak azért, mert a testületek a hatóság teendőinek jó részét teljesíteni hivatnak, s így a hatóság működését megkönnyítik, hanem kivált azon okból, mert a mesterséggel foglalkozó iparosok részben jövődő fejlődésük eszközeit e testületek akadálytalan működésében vélik látni. Megkívánom ennél fogva a hatóságoktól, hogy mindenütt, a hol a testületek alakítására a szükséges elemek megvannak, az alakításra nézve hasson közre, valamint a hol a testületek érdekében közreműködhetik, tegye meg ezt a lehető előzékenységgel.

Mint minden nagyobb törvény, úgy a jelenleg szóban lévő ipartörvény is kezdetben sok nehézséget fog okozni, és ez okból szívesen fogom venni, ha esetleg aggályaival utasításért hozzám fordul. Meg vagyok azonban győződve, hogy kellő erély és főképe a minden tereen oly annyira szükséges tapintatosság kifejtése mellett sikerüend hatóságainak a kezdet nehézségein túlesve, az ipartörvényt úgy végrehajtani, hogy az az országnak s iparunknak javára szolgáland.

Az engedélyekhez kötött iparágakra vonat-

— Szegény anyám! sóhajtá a végleg elgyengült beteg.

— Oh! csak én reméltem folytatá a férj, — egy tulvilági hatalom sugalta lelkemnek, hogy Nandinét felfogom találni, s még egyszer szívemhez fogom őt szoríthatni, nem csalódtam, s nemde most kedves feleségem lépsz örökre?

— Oh Tibor! vége van már mindennek, én nem is óhajtom az életet, most oly boldognak érzem magam, s a halál oly szép színben tűnik fel előttem. Elég nekem a bocsánatod, hogy minden fájdalom nélkül muljak ki, s hogy boldogan költöztem el kedves fiamhoz, álmaimban mindig látam őt, beszéltem vele s ő csak arra kért, hogy jöjjelek hozzá, hogy szeressem. Mit is érne az én életem, ha a házasságban bizonyos dolgok felmerültek, nincs lepel oly sűrű, mely képs volna azokat teljesen befedni, a megcsontult boldogság teljes több soha sem lehet.

Oh! aztán a kedves gyermek egyre hív. Ugy-e édes Tiborom mellé fogsz temetni?

Ezzel végső erejét összeszedve, elsóványodott karjait Tibor nyaka körül fonta s forró esőket nyomott annak kétségbeesett arcára, végre merev tekintetét az ég felé vetve, sikoltá fel örömteljesen:

— Hallod! — a fiam, türelem édes kis fiam, — mindjárt jön anyád, aki nagyon szeret.

Tibor és Ágnes keservesen zokogtak.

Nandinét ereje végleg elhagyá, elhallgatott, fáradt fejét férje keblén nyugtata, s elgyengült kezeivel göresösen fogódzott meg a grófnak, oly esend-s volt, mintha aludna, szivverése is elállt, úgy a lélekzete is; ajkán szenda, boldog mo oly üt, s csakugyan elaludt örökre férje ölelé karjaiban, annak és az ég bocsánatát megnyerve.

*

A Marly kastély parkjában egy sirdomb emelkedik fehér nagy granitoszloppal, melyre e két szó van véve:

Nóm.

Fiam.

Itt tölti el Tibor gróf a nap legnagyobb részét, ő nem munkás többé, nincs kiért munkálkodnia, az ő élete végleg meg van törve.

kozó szabályrendeletek, a melyeknek mintáit a földm., ipar- és kereskedelmi miniszter az új ipartörvény 11. §-ának kellő végrehajtása iránt a törvényhatóságoknak megküldött, a következő főbb elveket tartalmazza: Fogadó, vendéglő, korema sörház, pálinkamérés, kávéház vagy kavémérés-üzlet nyithatására engedélyt nem nyerhet az, a) a ki nyereségvágyból elkövetett büntetést vagy véttségért büntetve volt; b) az, a ki bordélyházat tart. Ezen üzletek állandóan rendőrhatalósági ellenőrzés és vizsgálat alatt állanak. A ki fogadót tart, köteles minden szobában a szobáért fizetendő árt feltüntetni és hatóságilag láttamozott árszabályt kifüggesztve tartani. Ezek az árak maximum gyanánt tekiutendők, ezeknél többet felszámítani nem szabad. A fogadós gondoskodik arról, hogy a vendégszobák jó zárossal legyenek ellátva. Vendéglő, korema, sörház és pálinkamérés bizonyos meghatározandó utazásokban egyáltalában nem nyitható; továbbá nem nyithatók templomok, iskolák, kórházak és oly köz-pületek szomszédságában, a melyeknek kellő használata az üzletek zaja által akadályoztatnak. Pálinkamérésekben a zenélés tilos.

Kavémérésnek az az üzlet tekintetik: a) a melyben kávé, tea, csokoládé kimérési engedély tárgyát nem képező szeszes italok, hűsítő italok és ezekhez szükséges nedvek, fagyalt és vegre az elősorolt cikkekkel fogyasztani szokott sütemények állandóan kaphatók; b) a melyben tekeasztal állandóan a közönség rendelkezésére áll.

Kavémérésnek az az üzlet tekintetik, a melyben kávé, tej, csokoládé és az ezekhez való sütemények kaphatók. Kavémérésekben tekeasztalok felállítására, kártyajáték és minden egyéb játék tilos. (Vége következik.)

Különfélek.

Kinevezés. A pénzügyminiszter Fest Tivadart, Fest Lajos öccsét az eperjesi adóhivatalhoz pénztárnokká nevezte ki.

Áthelyezés. Berthóty Imre giráltyi járásbíró saját kérelmére hasonmindségben Malackára lett áthelyezve.

Hymen. Ifj. Divald Károly kitűnő fényképészünk jegyet váltott Kiss Paula urhölgygyel Késmárkon. Darvai Rezső kataszteri tisztviselő pedig Mészey Etelkával, Mészey Pechy Mária bájos leányával.

Agyagmű-gyar alapítók. A gyár ezéjjával egyik cikkekünk bővebben foglalkozik. E helyütt csak az eddig alájegyzett alapítók névsorát közöljük, mely következő, bizalmat gerjesztő nevek közül áll: Benzur Emil, Benzur József, Bielek László, Deseffy Lajos, Fest Lajos, Kósch Árpád, Kósch Frigyes, Kubinyi Aurél, Linkesch Samu özvegye, Mérey Aurél, Dr. Mosanszky Győző, Péchy Zsigmond, Piller Kálmán, Dr. Propper Adolf, Pulszky Géza, Raisz Ede, Révai Ignác, Dr. Schmidt Gyula, Szent-Andrássy Lajos.

A Vandrák-alaphoz újból járultak: Zsigmond Mária asszony Bártán 10 frt, Grünzl Matyas úr Bártán 3 frt, Toperezer Albert úr Bártán 3 frt.

Megfejthetetlen talány az élet; legtöbbször azok, kik leginkább megérdemlik, hogy boldogok legyenek, lesznek a legszerencsétlenebbek.

Egy hajszál.*)

— Rajz. —

Szölliösi D-től.

Ki lehet elég vakmerő azt állítani magáról, hogy kifürkészte az ég titkait, vagy a tenger mélyét? Az ég és tenger végtelen, mindig nézhető és sohasem nézted azért eléggé. Ujat látsz mindig is. És mégis, aki a csillagok birodalmát, a tenger mélyét az ő végtelenségükben akarja megismerni, nem vágya oly nagy fába fejszét, mint aki fölteszi magában, hogy kifürkészti egy női boudoir titkait. Mert az ég és a tenger csak részei a világnak, de ez egy egész világ. A világot csak az Isten ismerheti, ki a szívébe lát.

A látható dolgok tömkelegében is elvész az ember, ha nem tartja kezében az Ariadne fonalat. De hol van ennek a vége, ki annak a megmondhatója? Hát még a láthatatlan dolgok, a titkok? Aki azokat tudja, az — mindent tud. De a boudoir szent hely, titkai, költészet nem a profán világnak való; avatlatlan szem be nem pillanthat, költészetéből nem merithet, bölcsészeten meg nem okoskodik.

Egy kis paradicsom. Nem kevésbé költői, nem kevésbé regényes. A nap teljes világa nem hatolhat be; sugarai kaczerkódnak a rózsaszín függönyökkel, hogy belopódzhassanak. Nincsen kiváncsibb valami mint egy ilyen napsugár.

E hely merengni való. Az éles világozságtól szétfoszlanak az ábrándok szárnyai és gondolkodunk; de a félhomályban a gondolat elül, hogy helyét az érzés foglalja el. Távol a világ zajától csak emlékeink és reményeink társaságában átérzük a multat és jövőt.

Egy nagy öszhangzat e szoba; játszi, könnyed, egymásba olvadó minden. Kis kerevet van az ablak mellett. Nem fér el rajta két embernél több. Azok is csak úgy, ha szívük közel vonzza őket egymás-

A 2000 frt kikerekítése végett B. J. 3 frt 75 kr. Összesen 19 frt 75 kr. Benzur József.

Eperjes villamos világítása. Az ügy ismét egy lépéssel a megvalósítás stadiuma felé jutott. Az ezen célra kiküldött bizottság most végleg megállapodott az előterjesztett termék egyikébe s felkerte a budapesti Ganz-részvénytársulatot, hogy a tervhez szükséges kiviteli költségvetéseket. A város egyelőre csak az utcáknak 20 villamos ily-lámpa által leendő kivilágításával kíván foglalkozni, egy elektro-technikus szakértőnek kiküldetését kéri, a ki itt a hely színén a bizottsággal egyetértőleg meghatározzandja az ilylámpák felállításának pontjait s kidolgozandja az egész világítási hálózat tervezetét. A nyugtalan és itt-ott tamakodó közönség meggyugtására jelentjük, hogy a bizottság élén Bielek László áll, tehát oly férfi, kinek akadályt nem ismerő gyakorlati tetteje s a korigények és elegendő vállalatok iránti finom érzéke okvetlenül diadalra juttatja ezen, városunkra nézve, nagyfontosságúnak mondható kérdést is.

A helybeli lövöldében a királylövészet e hó 7-én és folytatólag 8-án délután 6 óráig tartott. A lövészet befejezése után következtek a lönyeremények kiosztása. A legmélyebb lövés szöglövés volt, husz év óta a legsz. b. melynek következében Klefner Gyula lövészkirály lett. Az első díj (50 frank aranyban) Klefner Gyulának, a második díj (30 frank) Ruttkay Aurélnak, a harmadik díj (20 frank) Krivos Gyulának, a negyedik díj (10 frank) Bauernebel Szilárdnak, az ötödik díj (10 frank) Linkesch Károlynak lett odaitelve. Összesen 18 díj lett kiosztva. Ezután közvacsora rendeztetett, mely alkalommal Haisch L. toaszott mondott a lövölde 1859. évi alapító tagjaira: Pechy Ignácra és Keizer Miklósrá; Krajczel Jenő a lövészkirályra; Schmidt Gyula igen szépen szölt a mai kort jellemző közönről, melyre Kyss Géza talpraesetten és szellemdúsan válaszolt. A közvacsora alatt és után igen derült hangulat uralkodott. A lövészkirályt azután zenésző mellett lakására kísérték.

Seprík, igaz hogy seprík a városnak főutczáját. Tiszta lesz az utca, de milyen áron. Az üzlethelyiségek tulajdonosai általánosan panaszkodnak, hogy az ilyen seprés alkalmával üzlethelyiségük tele lesz porral, Nem jó volna-e seprés előtt az utcát megöntözni?

Rákóczy-Paracetics Otto, es. kir. hadnagy a helybeli méntelepénél, át lett helyezve Mezőhegyesre. A lovagias, finom műveltségű hadnagy urnak távozását szamos barátja és ismerőse méltán sajnálja. Általánosan kedvelt egyén volt a polgári körökben is.

Sirjátok leányok. E cím alatt jelent meg mult számunkban egy közlemény, mely iránt sokan érdeklődtek, már tudni illik az iránt, hogy ki legyen R. G. urnak, a szeméthei fürdő részvénytársaság egyik érdeműs tagjának bájos menyasszonya, kivel jegyet váltott? Szorgos kutatás után sikerült kiderítünk a valót. R. G. ur csakugyan jegyet váltott, de csak a szeméthei omnibuszon.

Magyar Ischla fürdő felépítése érdekében e hó 3-án kisebb értekezletre jöttek össze az érdek-

hoz. Mellette van egy könyvszekrény. Ne hidd, hogy tudós szinezettel bír; mintha egy kis mozaik volna szép virágokkal kirakva. Ha rendszert keressz, csalódló, ha csint, izlést akarsz látni, ide nézz. A nők nem rendszereznek, mert ők nem az értelemmel, de az érzelemmel ölelik át a világot.

És mellette a legköltőibb hely: a toilettaszal. Hogyha ez beszélni tudna! Regét mondana büvös-bájosat szép asszonyról, szép asszonynak két szép szeméről, melyek oly sokszor kaczerkódnak véle és a sok nyntával: a töméntelen escese-beccsékkel. De ő hallgat, néma, nem nyílik szóra, csak gondolkodik-elmélkedik, a titkos vágyak bánatot és örömet kifejező sóhajok fölött, miket látott, hallott.

Szembe véle a másik titoktartó: az írósztal. Mintha egy kedves gondolat volna az egész. E gondolat mely, sokat magába foglaló; de te e gondolatot nem érted meg, hieroglif előttd, mint a szobának minden vonása. Tetszik minden, mert csinos, kedves és hangulatteljes, de ösztönöd mégis azt mondja, hogy ha megkapnád a kulcsát e titkos írásnak, a legremekebb költészet világa nyílnék meg előttd.

De a kulcsot csak ő bírja. Ő látja a tárgyat és lelkében az eszmék sorozata támad; kezébe veszi a piczi tollat és szívében az érzelmek hullámvanai. A kis világ műzsaí minden oldalról lengnek feleje, hogy dalaikat meghallgassa. Ő forrása és ezéjle a költészetnek; őt ismerve nem néma a szoba, beszél minden tárgy, kezdve a piczi szalagtól a nyitott könyvig. Elmerülhetsz az eszmékben, kéjittasan hallgathatod a sok regélőt, mig szived eltelik.

De ami a nyitja e világnak, meg nem nyílik előttd soha. Bár ismerni véled, ő marad, ami volt, a teremtés rejtélye. Szavaiból akarod megismerni? A szó röpké pillangó: sohasem tudhatod mit akart. Tetteiből? A nő úgy tesz amint érez, nincsenek elvei, csak érzései. Tettei egy nagy labirintust képeznek, melyben eltévedsz, ha a logika fonaltát tartod kezvedben.

... Ott ül írósztala mellett. Egy játszi sugár lopódzott az ajakra, hogy édes mézet szívjon. De ő nem érzi, mert csak szívében él. Szemei — az a két kék szem, melyek oly mélyek mint a

lödök, hogy gróf Wengersky Hugó urral a feltételek megállapítása illetőleg elfogadása iránt egyezsége jöhessenek. Majd ha a gróf urtól a válasz megérkezik, fogunk e fontos kérdéssel bővebben foglalkozni.

Megyei utak. Az ezidei kavicszállítási és hidépítési munkák még nincsenek ugyan befejezve, de már annyira előrehaladnak, hogy befejezésük a a legközelebbi őszi napokban bizton várható.

Megyei ipartanács. Az új ipartörvény értelmében megalakult a megyei ipartanács. Rendes tagok és pedig a közig. bizottság által megválasztva: Kósch Frigyes és Kazinczy Manó, a kassai iparkamara által megválasztva: Bielek László és Gallotsik Vilmos, Pöttagok Podraczki és Schröpfer A. a közig. bizottság, Haltenberger Rezső és Stancel Béla a kamara által megválasztva.

Megyei közgyűlés lesz e hó 29-én. A tárgyszorozat a következő: 1. A megye 1885 évi költségeloirányzatának megállapítása. 2. A nagyméltóságú m. kir. belügyminiszteriumnak f. évi augusztus hó 13-án 4562. sz. a. kelt rendelete a megyei tisztisegéd-kezelő és szolgazemélyzet, 3 sz. kir. város polgármestere és kapitány, valamint azok özvegyei és árva nyugdíjintézete tárgyában, valamint az ezen kérdés tanulmányozására kiküldött választmány által beterjesztett alapszabályok tárgyalása. 3. Folyó évi augusztus 3-án 44000 sz. a. kelt a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszteriumnak körrendelete a megyebizottsági tagok névjegyzékének megállapítása iránt. 4. A megyei igazoló-választmány jelentése a legtöbb adót fizető megyei bizottsági tagok névjegyzékének megállapítása tárgyában, valamint megyei főjegyző jelentése a választott megyebizottsági tagok névsorában beállott változások iránt. 5. A nagyméltóságú m. kir. közmunka és kereskedelemügyi miniszteriumnak f. évi július 21-én 10557. sz. a. kelt rendelete a hatusfalugiráltyi hadászati fontosságú utvonalknak kiépítése tárgyában. 6. A nagyméltóságú m. kir. honvédelmi miniszteriumnak f. évi augusztus hó 28-án 37314. sz. a. kelt körrendelete a loavató bizottság megalakítása tárgyában. 7. A nagyméltóságú m. kir. földmívelés ipar és kereskedelemügyi miniszteriumnak f. évi augusztus hó 22-én 39.270 sz. a. kelt körrendelete, az engedélyhez kötött iparágakra vonatkozólag alkotandó szabályrendelet tárgyában és a jog- és szervezésügyi szakosztály véleményes jelentése tárgyában. 8. A nagyméltóságú m. kir. belügyminiszteriumnak f. évi augusztus hó 5-én 44.629 sz. a. kelt rendelete a megye 1883. évi számadásai tárgyában. 9. A tarlok és rétek felszabadítási határidejének megállapítása iránt be- követelt jelentések, s a jog és szervezésügyi szakosztály véleményes jelentésnek tárgyalása. 10. Megyei alispán jelentése a magánosok által tentartott kezizalog-intezetekben megtartott árveréseknél az elzalogosítók részére befolyt, de ezek által 3 év lefolyta alatt fel nem vett összegeknek ipari célokra leendő fordítása iránt. 11. A nagyméltóságú magy. kir. belügyminiszteriumnak folyó évi július hó 22-én 38.978. sz. a. kelt rendelete az esetleges koleraköltségek mikéüti fedezése iránt. 12.

tenger — ott révedeznek a végtelenben. Mintha erős, kimondhatatlan vágygyal keresnének valamit, de azért nyugodtak mint a tenger, mikor lágy szellő fodrozza felszínét. A kis sugárka beléjük kukkant, aztán ellebeg, hogy megittsuljon a hovállakra omló éjfűrtökben. Kaczerkodik a hab mousselinnel, enyeleg, röpköd ide s tova, mint a gondolat.

Boldog napsugár!...

De aztán megboszankodik. Miért hogy a szép asszony észre nem veszi? Hová mereng oly soká szép szemével? Halkan fel uhan újra a szerelmes csipkétől a csattanó ajkakhoz és addig kaczerkodik vélik, mig azok mosolyra nem fakadnak. Mint midőn a nap hirtelen elébkkan a felhők mögüli és fényével előnti a mezőt-rétet, hogy minden éledni, szebben virulni látszik: ugy eleve-nül meg e mosolytól a szép asszony arca. Minden vonás egy érzés kifejezője. Csak a szemek ábrándoznak még mindig: a szem a lélek legjobb tükré.

Hol van az a lélekburvár, aki kifürkészti e mosoly értelmét, kitalálja a gondolatokat, melyek ott zsongnak a szép főben és az érzelmeket, mik-től dagad a kebel? Hiába lesed az arcnak minden vonása, és figyelsz a szem minden villanására: látod a tengert, de mélyébe nem hatol be szemed.

Érzéseiről nem adhatna számot ő sem, mert bennök él. Oly finomak, oly tűnékenyek, mint a szikra, mely a sodrony két végén megvillan, aztán a végtelenben oszlik-foszlik el.

De gondolatai megmaradnak. A rózsás ujjakat fekete lehellet érte. Irtak. Előtte a könyv: a kinyilatkoztatás könyve, a rejtélyek kulcsa. Tükör, amely ennek a szép asszonynak a lelkét mutatja.

Főléje hajol és olvas. Nem úgy, hogy kezdi az első lapon, az első sorban és bevégzi az utolsónál, hanem lapozgat és meg-megáll itt is ott is.

Ahány sora van annak a könyvnek, annyi az emléke a multból és a hány betű van azokban a sorokban, annyi a reménye a szívnek, melyet a jövőhöz köt.

Az utolsó lapra ér.

Eltűnt a nap, beborult a láthatár. A kis sugár is hiába enyeleg, nem csal mosolyt az ajakra:

*) Mutatvány a „Csalládi Lapokból.“

Megyei alispánnak jelentése Kovaliczky Gergely és Winkler Adam köziz. gyakoronok beosztása iránt. 13. Torontál megye közönsége pártolás végett közli a közigazgatás reformja tárgyában az országgyűlés képviselőházához intézett feliratát. 14. Jász-Nagy-Kun-Szolnok megye közönsége átírta, a közmunka ügyek törvényhozási uton való rendezése iránt a nagyméltóságú m. k. közmunka s közlekedésiügyi minisztériumhoz intézett felterjesztése tárgyában. 15. Bártfa sz. kir. város szabályrendelet tervszete a közegészség és köztisztaság megővése tárgyában s a jog- és szervezésügyi szakosztály véleményes jelentése. 16. Szokoló község legeltetési szabályrendelete s a jog- és szervezésügyi szakosztály véleményes jelentése. 17. Kolozsvár város közönségének átírta a Kolozsvárott f. é. június hó 1-én előfordult botrány tárgyában. 18. Zólyom megye pártolás czéljából közli a Hivatalos rendőri közlönynek a hatóságok részére ingyen leendő átengedése tárgyában az országgyűlés képviselő házához intézett feliratát. 19. A megyei házipénztárnak f. évi július 29-én és f. évi augusztus hó 26-án történt megvizsgálásáról felvett jegyzőkönyv. 20. Megyei számvevő véleményes jelentés kísérletében beterjeszti több körjegyzőség 1883. évi számadásait. 21. Ugyanez beterjeszti több körjegyzőség 1884. költségelirányzatait. — Kelt Eperjesen 1884. szeptember 8-án, alispán helyett Tahy Mihály, m. főjegyző.

A megyei 1885. évi költségelirányzatot az állandó választmány letárgyalta. Bevetel 66.265 frt 40 kr., kiadás 66.897 frt 98 kr. Deficit 632 frt 58 kr. mely összeg azonban nem csak az előirányzatot belülről remélhető megtakarítás, de már a f. évi házipénztári tényleges megtakarítás, illetve pénztári maradvány által teljes fedezetet találja.

Vaddisznóvadászat. Gróf Wengerszky Ghilányi család tulajdonához tartozó erdőterületeken ragadozó vadak elpusztítása végett a közigazgatási bizottság hivatalból való hajtóvadászatot rendelt el, mely e hó 10-én megtartott.

Kuriózum. A buza ára naponként eszikken, azt kellene tehát következtetnünk, hogy a földik nagyobb alakban suttatnak. Nagy esalódás! A pékek nemzetgazd. theoriája az eddigieknél még kisebb kifliket hoz a piacra.

Orvosrendőri és törvényszéki vizsgálat illetve boncoltatás augusztus hóban 39 esetben végeztetett. Felülvizsgáltattott Bártfa város és a bártfai fűrdő tisztaság tekintetében; vizsgáltot az áruba becsátott husméri és gyümölcs Eperjesen és K.-Szebenben, mely alkalommal az éretlen gyümölcs elkoboztatott; vizsgáltot 25 könnyű testi sértés, továbbá a 74 éves Filip János hullája, ki sorvadásban mult ki N.-Sároson; egy 46 éves nő hullája, ki Tereznán gutaütés következtében mult ki; egy nő, ki kéthónapos csecsemőjét kénnel megmérgezte; boncoltatott Hanzeli Mihály eperjesi kőműves hullája, kit felakasztva találtak Fluta község erdejében; Bolesko Anna hullája, ki magzat-elboacsátás czéljából egy növényfözetet ivott és ennek folytán elvérzésben kimult; boncoltatott egy férfi hullája, ki Eperjesen phosphorral megmérgezte magát; egy nő hullája, ki szintén ezen mérgezés folytán

gondolkodó mélabús az arez; szemei egy nagy mélységbe látszanak merengni — a saját lelkébe. Mi van azon a lapon? Nem sok. Csak egy sornyai az egész, amit az a szép asszony olyan soká tud élvezni. Végig járja az ujjával, elolvassa a szemével, azután meg a szájával is.

— Ujra ostromolt. Mi tartson vissza e jektől?

Egy volt annak a könyvnek az utolsó lapjára írva.

Nagy harez lehet oda lenni a szívben, hogy a vér mind menekül fel az arezba. Mintha szüz havon meleg vér pirosanék! . . . Végig simítja homlokát, égeti nagyon a kezét. Feláll és sebes léptekkel jár föl és alá. Azt hiszi, hogy a vér az ereiben lassabban fog lüktetni és szive is csendesebben dobogni.

Megáll a tükör előtt. Azt nézi, ott van e még az a pirosság a két orezáján, talán mást.

Ugy áll ott mint egy istennő. Méltósággal teljes és örök ifju. Vajjon hány tavaszt látott már? Nem tartozik azok közé, kiknek külsejük elárulja belsejüket.

De mi az? megvillan a szempár! De nem az őm, nem a kéj fénye az; a meglepetés, az ijedség ezikkázott ott. A pirosló vér is lefutott az arezből vissza a szivbe.

Hóvállaira szabadon ömlő dús hajzatához kap, közlebb hajol a tükörhöz, hogy jobban lsson, nem hisz a saját szemének.

Egy ősz hajszál tart kezében! . . .

. . . Egy ősz hajszál . . . mi az abban a gazdag erdőben? Egy csópp a tengerben, egy pillanatot az örökvalóságban épen anyyi. Kitépi e szálát és volt, nincs többé, a mi aggasztja.

De micsoda e hajszál, fővényszem-e, melyet a szél kénye véletlenül vetett ide, vagy a közel jövőnek egy kissé előrefutott hírnöke? Nem követi több? Vagy már a tetőre ért, honnan csak lefelé viszen ut.

Miért vegyülget ily korán e Lombok közé sápadt levél? Emlékeztetni a vidor fát, Hogy majd kiszárad és — nem él!

Mennyi érzést, mennyi gondolatot ébreszt

halt el; boncoltatott Müller Otto 17 éves katonanövendék hullája, ki a bártfai fűrdőben 27-én állítólag koleratünetek alatt váratlanul mult ki; a boncoltat heveny-phosphor mérgezés mutatott ki.

Ujonez-szökevény letartóztatása. Két járőr tudomásul vette, hogy Krušineci illetőségű Michrina Mihály Amerikából hazatért s a községben rejtőzködik. Az ujonez-szökevény le lett tartóztatva és a szolgabírói hivatalnak átadva.

Milyen a kataszter? Hogy a kataszter hibás alapokban készült, az országsterze már sajnos, de tudvalevő dolog. Ennek legközelebbi következménye az, hogy az adókiivetés mindenütt megakadt. Az eperjesi kir. adófelügyelő is a föld- és a házadó után folyó évre járó általános jövedelmi pótdó kiivetésé eddigelé szintén azon okból nem fejezheti be, mert az új kataszteri munkálatokban tapasztalt számtalan hiba még most sincs helyesbítve.

Dobszó és fegyelmi eljárás. Nehezen folyik be az adó, az életműnek nincsen ára, de azért „fizess” ez a kincstár jelszava. Az adóbehajtási eredmény a mult évhez képest 8709 forintnyi deficitet mutat fel. Az adófelügyelő kérelme folytán a közigazgatási bizottság utasította Bártfa és K.-Szeben polgármestereit, Héthárs község előjárásait, továbbá k. peklíni, bogdányi, berki, soóvári, sebesi, hanu-falvi, girálói, kükemezei, kurimai, zborói, dubovai, szvidniki, szoroesini, ladoméri, orkurai és berzeviczei körjegyzőket, hogy azon esetben, ha ezen hátramaradás 15 nap alatt pótolva nem lesz, a teletösség ellenük kimondatni s az adóbehajtás költségekre állami adóvégrehajtók által eszközöltetni fog.

Az új ipartörvény és az ipartestület. Az ipartörvénynek október 1-én életbe kellene lépni és még számos feladat nincs megoldva. Így többek közt nem alakult meg — jölehet Eperjesen 100-nál több az iparos — az ipartestület. Iparosaink sem maguktól nem mozognak, sem az illetékes hatóság által nem lettek eddig értekezletre összehíva. Fontos az ipartörvénynek azon intézkedése is, mely az ipartársulatokról intézkedik és különös az, mely az iparhatósági megbízottakról szól, kik az elsőfoku iparhatóságot működésében támogatni hivatják, s kiket az iparosok évenként választandják. Jó lenne e téren mielőbb mozogni.

Nekrológ. Mely részvétel vettük a következő gyászjelentést: „Özvegy Ganczaugh Istvánné szül. Melhorisz Anna, Dessewffy Lajosné sz. Ganczaugh Paula, férje Dessewffy Lajos s gyermekük Helén, Ganczaugh József s neje szül. Kubinyi Maria s gyermekük Béla, Margit, Marianne és Mileta, végre Ganczaugh Miklós fájdalomtól megtört szívvél jelentik felejthetetlen emlékü szeretett férje, illetve atyjok, ipájuk s nagatyjoknak néhai tekintetes Ganczaugh István urnak hosszú betegeskedés után élete 81 ik és boldog házassága 49 ik évében, H-driben f. é. szeptember 5-én d. u. 6 órákor végegyengülés következtében történt csendes kimúltát. A boldogult hült tetemei vasárnap f. hó 7-én Eperjesen, főutcazi 5-ik számú házából, d. u. 4 órákor fognak evang. szertartással az eperjesi sírkertben levő családi sírboltba örök nyugalomra kísértetni. Eperjesen, 1884. szeptember 6-án. Hü

egy ilyen hajszál Piezinyke jószág s mégis összekötötte a multnak minden emlékét a jövővel. A lélek eljúr ezen a hidon, hogy majd a multban, majd a jövőben merüljön el.

Könnyebb lemondani a jelen valamiféle élvezetéről, mint arról, melyet a jövőben képzelünk a legszebb vonásokkal festett ki.

De miért mondjon le? Tehát csak azért élünk, hogy megizleljük a boldogságot, aztán ott hagyjuk? Életünk valóban egy elszikkzó villám csak, mely alig hogy megszületett a vemhes felhőkben, már is eltűnik a vegetelenben. Mi akkor a czélja ennek az életnek?!

Csengő nevetés rázza fel a szép asszonyt merengéséből. A szomszéd szobából hallik. Olyan e nevetés, mint mikor a bugó gerlicze enyeleg a párvál, édes öröm van benne. A boldogságtól esengő nevetés újra felhangzik és ő figyel, mert ez gyermekeinek a hangja, kik odabenn játszanak — a szobalánnyal.

Nem mindig okoz szeretteink öröme nekünk is örömet, lehet eset, a midőn e napnak egy sugara szívünket dulja föl. A szép asszony is érezte, hogy a szive nagyon megfájtult azon édes nevetésre és olyan hang szólalt meg ott, melyet eddig nem hallott. Szemrehányó hang volt, mely azt moudta, miérthogy őrnie csalóképeket, csillogó ábrándokat, keresnie a távolban, ami után csak kezét kell kinyújtania . . .

Az az édes kacaj újra fölhangzott a szomszéd szobában. Olyan kíváncsi az ember meglátni a mások boldogságát, ha a magáét épen keresi. A szép asszony kinyitotta egy kissé az ajtót és a keskeny résen keresztül leste a — saját boldogságát.

Olyan szép kép tárult elébe, hogy láttára egy könyvesillogat a szemében.

Egy széken ült egy kerék arezu leány, fiatal volt még. Öleiben egy kis angyalt tartott, aki minden áron azon volt, hogy elérje a száját. A leány hádekezett, az iczike-piczike kezezcseké folyton hadonáztak, hogy csak megbirkozhassanak vele. Már majdnem sikerült. Egyszerre a szék mögül föltűnik egy másik fej, szemei csillognak a varakozástól és mig a leány elülső ellenével foglalko-

emlék és béke lebegjen porai fölött! A megboldogult megyénk egyik legtisztéletreméltóbb alakja volt.

Egy cigánybanda letartóztatása. A komlósi erdőben az utolsó napokban tanyázott egy cigánybanda, mely már jó régen volt többrendbeli lopás miatt köröztetve. A cigányok a csendőrség által nyomoztatva, végre Töketeres és Gálszécs között kézre kerültek. Megmozatásuk alkalmával több lopott tárgy került napfényre u. m. vászon, keudők, csizmák, kések, lepedők, tarisznyák. A náluk talált lövelél is hamis volt, valószínű, hogy a lovak is lopottak.

Gyermekét megmérgezte. Jeszenszki Katalin szolgáló Úsz falu községben 11 hetes törvénytelen csecsemő leánygyermekét gyufaoldattal megmérgezte. A járőr által kérdőre vont személy tettét beismerte, előadván, hogy a tettet azon okból követte el, mivel őt az emberek gúnyolták.

A kitűnően szerkesztett „Családi lapok”-ból megjelent az 50-ik szám. Tartalma: Két szív története; elbeszélés, írta Kunhegyi Miklós (folyt. köv.) — Emlékszel-e? . . . költemény, írta Antal János. — Női bosszu; elbeszélés az orosz udvari életből, Saehar-Masoch után írta Szelim. (vége.) Drama a tengeren. — Kirándulás a dobsinai jégbarlanghoz, írta Senger János. — Heti tárcza. A m. kir. operaház személyzete; írta Basilio. Egy hajszál; rajz Szöllősy D.-tól. — A leánya vallomása; Reinick K. után németből fordította Don César. — Képmagyarázat. — Mindenféle. — Edfizethetni: Méhner Vilmosnál. Budapest IV. ker. papnövelde utca 8. sz. Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

Irodalom. Nincsen vidéke hazánkknak, mely a rövid idő alatt rendkívül megkedvelt „Magyar Salon” képes havi folyóiratot ne ismerje. A „Magyar Salon” első füzeté ez évi májusban jelent meg s azóta ezekre megy száma ezen kitűnő folyóirat megrendelőinek, mely irodalmunk legelső tekintélyének és művészetünk legkitűnőbb mestereinek támogatása mellett oly nívóra emelkedett, hogy az összes fővárosi és vidéki sajtó egyértelmű nyilatkozata szerint, méltán megmérékzhet bármely hasonló irányú külföldi vállalattal. A „Magyar Salon” minden újabb füzeté egy-egy magasabb fokozatot jelent e folyóirat haladásában és az éppen most megjelent 5-ik (szeptemberi) füzet valóban oly nagyszerűen sikerült, hogy a magyar irodalom és művészet igazi díszére válik. Előfizetési ára egész évre 7 frt, félévre 3 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt 70 kr., diszkötési tábla 80 kr. Megrendelhető a „Magyar Salon” kiadóhivatalában Budapest, Dohány-utca 12. sz. I. emelet.

Kis lutri.

Bécs: szept. 6-án: **15. 86. 32. 31. 31.**
Brün: „ 10-én: **3. 31. 48. 72. 32.**

Felelős szerkesztő: **Hodry Bertalan.**

Kiadótulajdonos: **Haitsch Lajos.**

zik, ez gyorsabban a gondolatnál, átöleli védekező két karját és — esókot lop homlokára. Az ölben ülő kis hunczut is kileste az alkalmat és ajkait tapasztotta ajkaira a megijedt lánytak.

Olyan édesen tudtak erre mind a hárman nevetni.

A szép asszony szemében ahöz az egy könyvhöz egy másik, ehhez meg egy egész ár csatlakozott. Hagyta őket lefolyni két orezáján. Aztán kinyitotta az ajtót egészen és be is lépet rajta. Négy piczi kar csimpeszkedett a nyakába. Isten tudja, miért, de e pillanatban úgy érezte, mintha szivébe a menny szállott volna. Szemében ott ragyogott még egy harmatesépp, melyben a boldogság fölött napja szép szívarányt játszott.

A nyiló ajtóban egy férfi alakja jelen meg. A nő nem hallja, mert azzal van elfoglalva, hogy gyermekeinek tisztesen adja vissza a vett esókokat. Mintha egy régi tartozást akarna leróni. Az a férfi csodálkozva szemléli a képet, mint aki nem mindennap lát ilyet. Különös gondolatjai lehetnek, mert nagyot sóhajt. De nem úgy, mint azok szoktak, kiknek a fájdalom sajtolja azt ki kebelükből. A nagyobbik fiu meghallotta az elrebbent sóhajt.

„Édes apa! édes apa!”
Másik gyermekével karjau biborban lángoló arezczal állt a nő férje előtt.

— Édesem, váltottam jegyet a holnapai bálba. Halkan susogta és areza még jobban égett: — Ha nem haragszol meg, nem megyünk holnap a bálba

— Hát mikor?

— Soh!

Az erős férfi átölelte a karesu derekat, mélyen nézett bele a két könyves szembe és lány hangon kérde:

— Mi okozta e változást?

— Ez a hajszál!

Hosszu-hosszu esókot lehelt a férj arra a szátra, aztán az egész dup erdőre.

Este azt írta a szép asszony naplójába: „A nő nem a világ ragyogó csillaga, de a családuak meletet és fényt adó napja!”

Nem hivatalos rovat.

Mi alólirottak

ANDEL J.-féle tengertúli port

behintetőgéppel együtt

AND L. JÁNOS gyarmatárú-kereskedéséből
PRÁGA (Dominikaner utca)

hozattuk, és miután ezen aranyos por használata által igen gyötrelmes rovarköltéstől megmenekültünk, nem mulasztjuk el mindenkinék ezen biztos irtószert, az összes rovaroknak gyökeres kiirtásához. — kiválóan ajánlani.

A por tetteleg egy igazi különlegesség, mindenkinek esodálkozni kell azon roppant erején és pusztító hatásán, melyvel bír és a rovarokra gyakorol.

A behintetőgép szinte egy igen czélszerű találmány, mely szolgálatját pompásan megteszi.

Neuhaus, 1874. július 26-án.

A. Kopidlansky pékmester, A. Lorenz pékmester, K. Prokeš pékmester, E. Kaufried gyártulajdonos. 901 5—2

Kapható a gyógyfűkereskedésben

„a fekete kutyához“
Huss (Dominikaner) utca, Prága
és mindenütt, hol ezen hirdetésny találkozik.

Andel J.-féle
uj felfedezett

TENGERTÚLI POR

pusztít

poloskát, bolhát, svábot, molyt, orosz-bogárt, legyet, hangyát, pinczebogárt, madármolyt, egyáltalában mindennemű rovar, — majdnem természetfölötti gyorsasággal és biztossággal — olyformán, hogy a létező rovarköltésből még csak nyoma sem marad annak.

Valódi minőségben és olcsó áron hapható:

Prága 900 5—2

ANDEL J.-féle gyógyfűkereskedésben
13. „a fekete kutyához“ Huss utca 13.

Eperjesen:
Schmidt Károly
gyógyszerésznél.

GEHEIME

KRANKHEITEN

heile ich auf Grund neuester wissenschaftlicher Forschung, selbst die zweifelsten Falle, ohne Berufsstorung. Ebenso die bosartigen Folgen geheimer Jugendsünden (Onanie), Nervenzerüttung und Impotenz. Grösste Discretion. Bitte um ausführlichen Krankenbericht.

Dr. Bella

Mitglied gelehrt. Gesellschaften u. s. w.
6. Place de la Nation, 6 — Paris.

Valódi

ORVOSI MALAGA-SECT

A klosterneuburgi csász. kir. borkisérletli állomás vegyellenzései szerint

kitünő jó, valódi malaga,

mint kitünő erősítő-szer elerőtlenedett betegek, üdülők, gyermekek stb. számára, a vérszegénység és gyomor-gyengeség ellen legkitünőbb hatásu 1/1 és 1/2 eredeti palackokban s törvényesen bejegyzett védjegy alatt a

VINADOR SPANYOL BORKERESKEDESNEK
BÉCS HAMBURG
fr. 2.50 és fr. 1.30 eredeti áruk mellett.

Továbbá a legfinomabb külföldi borok eredeti palackokban. Schmidt Károly gyógyszerésznél Eperjesen. 885 5—5

HIRDETÉS.

A szemétei furdóbeli vendéglő folyó évi okt. hó 1-től kezdve 3 évre újból kibérlendő lévén, felhívtnak mindazok, kik e vendéglőt kibérelni akarják, hogy ez irányban zárt ajánlatukat azon határozott kitéttel — hogy a bérfeltételek előtte ismeretesek — Ridáresik Gábor társulati pénztárnok urhoz 100 forint cautio bemellékelése mellett 1884. évi szeptember 25 ig annálkább betérjesszék, mert később benyújtott ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak. A kibérlési föltételek ugyancsak Ridáresik Gábor urnál bármikor megtekinthetők.

Kelt Eperjesen, 1884. szeptember 4-én.

904 2—1 **A furdőigazgatóság.**

Van szerencsém tisztelettel jelenteni, hogy üzletem az őszi és téli évad ezekkel legjobban és legnagyobb választékban fel van szerelve u. m. kész női felső öltönyökkel é. p. Redingót, dolmány, jaquet, Manteaux és paletot.

Ruhakelmékben csakis tiszta gyapju árúk a legnagyobb választékban u. m. Orchides, beline, Violetta, foulée, ferol, bison, Athalia, ural, Feodora, Soleil brochée és uni, bison chaugent, angol különlegesség, borett, gráci, angol-, francia- és szalon abaposztonneműek (Loden).

Valódi francia fekete Terneaux (kászmer) tiszta gyapju ruhakelmék 130 forintól kezdve 350 forintig. — Portlandi test és ágynemű pamut vásznak és siflonok, mely előbbieket a lenvászon árúkat háttérbe szoritották, egyedüli raktár helyben. — Ruhadíszek francia, berlini és bécsi divatlapok és modellek szerint. — Moltonok, piquetbarehetek függönyök esernyők, japottok, fischuk, bársonyok, esipe és csipkekelmék, gombok, fehér- és vövidárúk legjobb minőségben és nagy választékban. — Nehéz fekete tiszta selyem ruhakelme (Radamée) 60 c/m széles 250 frt. méterje.

4—1 **M. Schönfeld Hugó,**
Eperjesen.
Uj Singer-féle varrógépek per 27 o. é. frt.
Egy helybeli tanoncz felvétetik.

A LEGJOBB
CZIGARETTA-PAPIR
a valódi

LE HOUBLON

francia gyártmány.

Cawley és Henry-től Párizsban.
Utánzásoktói mindenki óvatik.

A cigaretta-papir csak akkor valódi, ha minden egyes lap LE HOUBLON bélyeggel és mindenik boríték az allant álló védjegyvel és aláírással el van látva.

Fac-Simile de l'Etiquette 17 Rue Beranger à PARIS.

Commerzielle
Fachschnle und Penzionat
Wien I. Fleischmarkt Nr. 16.
Beginn des 20. Schuljahres
am 15. September.
Programm und Auskünfte in
der Anstalt.
5—5 Director Carl Porges.

Saját termésü veres és siller
egri bor,

kapható (az ezelotti Br. Eötvös-féle szőlőből) 12, 25, 50, 100 literes edényekben, utánvétel mellett.

Egy liter veres . . . . . 45 kr. } edényestől
Egy liter siller . . . . . 25 „ }

Szurmák Rezső,
bortermelő Egerben.

Próba küldemények literes üvegekben küldetnek s literje pakolással együtt 20 krral magasabban számittatik.

női ruhaszabás
és készítésben
Kesselbauer nővérek
főtanza 197. sz. Oravetz-féle ház
I. emelet.

Van szerencsénk a t. ez közönséggel tudatni miszerint mi általítottak i. e. szeptember 1-től fogva

3—3

Schlick-Krompach hármás és sziléziai egyes vasekék!

Linkesch Samu özvegye

vasüzlet Eperjesen

ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb berendezéssel, gondosan gyártott kitérő

Hofherr és Schrantz-féle

cséplő-készleteket

járgány vagy gőzmozdony általi hajtásra, a melyekből, nemkülönben minden más gépekben jelentékeny raktárt tart állandóan üzleti helyiségében.

Árjegyzékek bérmentve.

Baker és magtár-rosták, Trieurök, árpatoklyászoló!

Szénagyűjtők emeltyűvel.

„Favorita” aratógép.

Beachtenswerth

PILEPSIE

KRAMPF

et

NERVENLEIDENDE

finden sichere Hilfe durch meine Methode. Honorarerst nach sichtbaren Erfolgen. Brüfliche Behandlung. Hunderte geheilt.

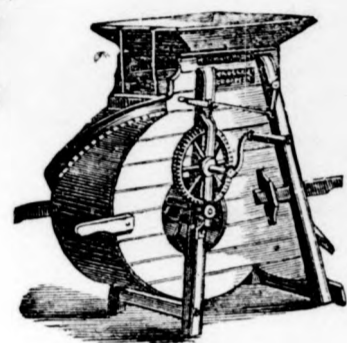
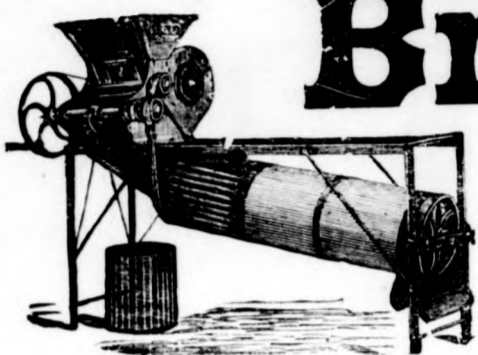
Prof. Dr. Albert

Für die besonderen Erfolge durch die franz. Wissenschaftl. Gesellschaft mit der grossen goldenen Medaille I. Classe ausgezeichnet.

6. Place du Trône, PARIS.

Brogle József

gép- és rostalemez-gyára,
BUDAPEST Gyár: külső-váci-út.
Raktár: váci-kör-út 68.

Ajánlja minden gazdasági kiállításon kitértetett

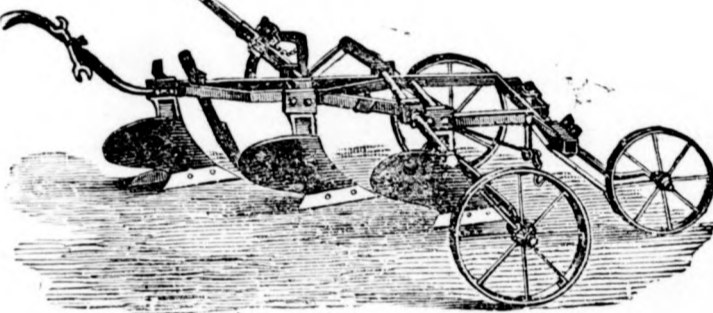
Trieur-jeit

váltható szitákkal.

■ Gabona tisztító-rostákat. ■

Tengeri morzsolókat.

Lyyukasztott és hasított lemezek mal-
mok, méhészeti és technikai czélokra

szabadalmazott

hármás ekéket

közönséges és aczel-ekéket

cséplőgép-lemezszitákat

gőzcséplő és járgány-cséplőkhoz

és minden egyéb
gazdasági gépeket.

járgány-cséplőgépeket

Továbbá e téren a legújabbat:

SCHMID H. szabadalmazott nemzeti rostát,

1882. aug. 3-án 17.567. sz. a. szabadalmazva mint egyedüli jogosított gyártója. Nagysága: 4' 4" magas és 2' 4" széles, súlya 50 kilo, ára 48 frt.

—== Árjegyzékek kívánatra ingyen s bérmentve. ==—

Az „Eperjesi Népbank” igazgatósága

ezennel közhírré teszi, hogy az 1884-ik évi márczius 31-ig lejárt, s eddig sem ki nem váltott sem meg nem hosszabított zálogok, nevezetesen a

1653, 1662, 1683, 1684, 1691, 1945, 1954, 1971, 1975, 1976, 2014, 2068, 2117, 2168, 2187,
2235, 2280, 2287, 2354, 2390, 2422, 2424, 2443, 2445, 2470, 2474, 2478, 2494, 2504,
2516, 2553, 2556, 2562, 2567, 2568, 2594, 2595, 2602, 2649, 2653, 2657, 2661, 2666,
2676, 2679, 2682, 2687, 2694, 2721, 2723, 2725, 2727, 2733, 2743, 2773, 2780, 2788,
2799, 2818, 2819, 2822, 2829, 2830, 2834, 2840,

számok alatt elzálogosított ezüst és arany-ékszerek és értékpapírok 1884-ik évi október 27-én délelőtt 10 óra kor fogtak az intézet helyiségeiben nyilvános árverés útján eladatni. Felhívtnak ennél fogva a fentebb jelzett értékek tulajdonosai, hogy az árverés napjáig azokat vagy kiváltsák, vagy szabályszerűen rendezzék.

Kelt Eperjesen, 1884. szeptember hó 11-én.

906 1

Az „Eperjesi Népbank” igazgatósága.